

Comarques Gironines

UdG Lluís Llach i Miquel Martí i Pol, doctors 'honoris causa'

Crida a la llibertat a la

RECONeixEMENT • La Universitat va concedir el títol de doctor 'honoris causa' a Lluís Llach i Miquel Martí i Pol
COMPROMÍS • El cantautor va demanar durant l'acte confiança en el procés cap a la independència

Nuri Fornas
GIRONA

La Universitat de Girona (UdG) va concedir ahir el títol de doctor *honoris causa* al cantautor Lluís Llach i el poeta Miquel Martí i Pol (aquest últim, a títol pòstum), en un acte a l'Aula Magna Modest Prats, que va servir per reconèixer tant la trajectòria en les lletres i els valors humans dels nous doctors com també el seu compromís social. La distinció va ser conjunta per "l'estreta relació" que tenien tots dos en un àmbit creatiu i personal, en paraules del rector de la UdG, Sergi Bonet.

L'acte va estar marcat pel context polític català, començant pel minut de silenci que va obrir la cerimònia per denunciar l'empressonament de Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, i acabant pels aplaudiments i crits de "llibertat" de tots els assistents a l'acte, quan Lluís Llach va acabar la seva intervenció. En el seu parlament, a més, Llach va demanar "que tinguem confiança", en referència a la lluita per la independència.

La brutalitat policial

Els *padrins* dels dos *honoris causa* van ser Margarida Casacuberta, que va fer un exhaustiu repàs biogràfic del poeta Miquel Martí i Pol, i Joan de la Creu, que va introduir Lluís Llach com a doctored. Casacuberta va fer referència a les càrregues policials de l'1-O explicant

que a la porta del col·legi Verd hi ha escrit el poema de Martí i Pol *Ara és demà*, i va afirmar que la concessió del títol d'*honoris causa* "no només és un acte de reconeixement acadèmic i social, sinó un acte de justícia".

En nom de Martí i Pol va rebre el reconeixement la seva filla, Mariàngels Martí, que va centrar-se en la seva visió del poeta com a pare, de qui va dir, tant ella com el seu germà van

"No només és un reconeixement acadèmic, sinó un acte de justícia"

aprendre el gust per conversar, per intentar ser conseqüents amb les decisions que es prenen, i la passió per pensar.

Compromís social

Joan de la Creu va destacar tant l'obra de Lluís Llach (afirmant que la millor biografia d'un artista és la seva obra) com el seu compromís social i polític, i amb el procés independentista. La carrera de Llach va començar a coincidir amb la del poeta amb *Ara mateix*, que va ser la primera obra que Llach va musicar. Després de l'amistat van acabar resultant-ne diferents discos, el primer dels quals va ser *El pont de mar blava*. El resultat d'aquesta col·laboració és, segons el seu pare, "la conjunció perfecta entre ritme musical i textual". "Ets un referent en

El rector, amb Llach, ja incorporat al claustre de la UdG com a doctor 'honoris causa'. A la dreta, la filla de Miquel Martí i Pol ■ M. PUIG

les nostres vides encara que la teva modestia no ho vulgui admetre (...) Nosaltres avui i aquí també et diem que t'estimem, molt", va dir, per la seva banda, Bonet a Llach.

Quatre converses

En el seu discurs, Llach va referir-se a quatre converses que l'han marcat. La primera, amb el cofundador d'Els Setze Jutges Josep Maria Espinàs, que va veure el naixement de *L'estaca*. La segona, amb l'expresident de la Generalitat Josep Tarradellas, recordant que va criticar en públic, l'any 1977, que el president no donés suport

al director de la companyia Els Joglars, Albert Boadella, quan va ser empresonat per la representació de l'obra *La torna*. Amb tot, Llach no es va estar ahir de criticar Boadella: "En aquell temps, un senyor molt particular que continua dient-se Albert Boadella encara que no sembli el mateix, dirigia una companyia que es deia Joglars". De la conversa amb Tarradellas, que el va citar a la seu de la Generalitat arran de la seva crítica, Llach recorda que animava els joves a cridar "independència, revolució!" sota el balcó de la Generalitat "Jo us diré bojos, però con-

tinuu cridant", explica que va dir Tarradellas. Aquest moment va servir a Llach per demanar "confiança". "La política té una gran complexitat, molta, i els moments que vivim encara la fan més complexa. Amb això el que vull dir-vos, als que esteu aquí, és que confieu en un futur més alliberat del nostre país. Que tingueu confiança, que tingueu confiança...", va concloure.

La tercera conversa va ser amb l'actor italià Marcello Mastroianni, després que Llach va posar música a la pel·lícula *El lladre de nens*. Segons Llach, Mastroianni va dir que els cata-

lans "quan treballen volen, i ningú els fa baixar". "Aquests malparits com que no racionalitzen la seva relació amb l'art tenen l'avantatge que volen i volen."

La quarta conversa que va relatar el cantautor de Verges va ser amb Martí i Pol, a qui un dia ell va dir que li semblava pedant que es definís com a poeta, fins que un dia, llegint un dels seus poemes, va trobar-hi significats que fins llavors no havia entès, i el poeta s'hi va tornar: "Es va posar a riure, em va mirar, i venjatiu em va dir: per això penso que soc poeta", va contestar. ■

L'APUNT Refugis

Toni Dalmau

Immersos com estem en el procés, convé també saber desconnectar una estona. Per salut mental i perquè la preocupació o l'angoixa no ens impedeixin reaccionar en el moment clau. Ho recomanen els psicòlegs i també ho va fer ahir l'escriptor Vicenç Pagès en la presentació de la seva novel·la *Robinson*. L'obra fa una defensa del silenci i del refugi, d'una desconnexió íntima que

alguns podem assolir mal tocant el piano o practicant ioga i altres, escrivint llibres o fent pel·lícules (*Ciudadà Kane*, de Welles, filmat en plena Guerra Mundial). Més enllà de la muntanya russa del procés hi ha bones notícies, com la que ens han donat des del Trueta amb la implantació per primer cop a Catalunya d'una innovadora vàlvula cardíaca. Ànim i endavant!

UdG

LA CRÒNICA

Nuri Forns

La música desarma

Dia Llach ahir que la música entra al cor de les persones sense saber com, que té una capacitat de despertar sensibilitats de manera misteriosa, sense que puguem –on ens sigui molt difícil– posar-hi barreres. És per això que hi ha interpretacions i cançons que, encara que lluitem per controlar-ho, tomben la nostra resistència i ens vencen emocionalment. Hi afegia Llach que una de les coses més fascinants de la cançó és l'equilibri “entre la part racional que vol dir la lletra, i una part irracional que és la música”. “Quan la racionalitat de la lletra i la passió de la música s'ajunten, es quan la cançó és meravellosa”, assegurava.

Ahir, la música tenia un component molt important, tant emocionalment com en la seva vessant reivindicativa, demostrant que hi ha molts temes que, tristament, tornen a tenir plena vigència. Començant per les interpretacions de peces musicals de Lluís Llach pel Cor de la Universitat de Girona (*Que tinguem sort, Maremar, Damunt d'una terra i Més lluny*, entre altres), i culminant amb les actuacions al piano del cantautor, tot un luxe tenint en compte que fa molts anys que no trepitja un escenari per cantar. Llach va triar cançons que en el context polític i social actual toquen més de prop. Va interpretar primer *Silenci*, que té estrofes tan significatives com “Que no vull esperar. Que sigui ara! Ara que puc sentir el pes de tanta ba-

Llach, que està retirat de fa anys, va tornar a tocar i cantar ahir a la UdG ■ Q. PUIG

sarda...” I la segona peça: *On vas*, un clam contra la guerra i la violència, que inevitablement feia pensar en les càrregues policials recents: “On vas amb la vergonya per galó, i en el fusell, hi duus la por, que apuntes al meu poble?” Dues cançons van semblar poc, a uns assistents plenament entregats, que van esclatar en un llarg aplaudiment en acabar la seva actuació, i seguidament en crits de “llibertat!”.

Abans, Sergi Bonet ja havia desta-

cat que la discografia de Lluís Llach forma part del patrimoni musical i nacional: “Les seves cançons, un cop estrenades, ja no li pertanyen a ell sol, sinó al col·lectiu que se les fa seves.” Un gran exemple és *L'estaca*, una cançó composta en temps de dictadura, i que hem sentit molt en les manifestacions ciutadanes, però que de fet també es va acabar popularitzant i versionant en molts altres idiomes, i ha acabat sent un símbol de lluita per la llibertat. ■

GIRONA PARQUET

Parquets de luxe, a preu increíble
Desplacem la nostra exposició a casa vostra
Instal·lació professional amb garantia
Avalats per obres amb referència

www.gironaparquet.com
Tel. 644 41 50 04
info@gironaparquet.com

PERGO

espígul IMMOBILIÀRIA
972 220 110 | 653 669 653
Pl. Prudenci Bertrana, 8 17001 - Girona

Vols que anunciem el teu pis aquí? Truca'ns i t'informarem!

Obra Nova Venda
VILABLAREIX des de **218.000 €**
96m² + 16m² terrassa · Pàrquing

Pisos d'obra nova a Vilablareix. 3 dormitoris. Plantes baixes amb jardí i pisos amb terrassa. Pàrquing inclòs!

f t espigul.com

